

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 18ΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄

Τήν Τετάρτην, 9^η /22^η Νοεμβρίου 2023, καί ὥραν 10.30 μ.μ. ἐωρτάσθη ἡ 18^η ἐπέτειος τῆς ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ΄.

Διά τό γεγονός τοῦτο ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. καί συνιερουργούντων Αὐτῶ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων ἐκ τῶν ἐνοριῶν τοῦ Ἰσραήλ καί ἐκ τῶν κατεχομένων περιοχῶν, εἰς ὅσους ἐπέτρεψε νά ἔλθουν ἡ ἔκρυσθος ἐμπόλεμος κατάστασις, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί λοιπῶν διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεῶν δεξιὰ καί τοῦ κ. Ἀγγέλου Γιαννοπούλου ἀριστερά, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου καί μελῶν τῆς ἐλληνικῆς παροικίας.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα, ἔνθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιεπίσκοπος Σερβίας καί Βελγίου Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ πόλις τῆς Γάζης τιμᾶται διά τῆς μνείας αὐτῆς εἰς τό βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τῆς ἀρχιεγόνου Ἐκκλησίας. Εἰς Γάζαν κατηυθύνετο «ὁ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης βασιλίσσης

Αἰθιοπῶν», ὅτε ἄγγελος Κυρίου ἐπληροφόρησε τόν ἀπόστολον Φίλιππον καί «ἐπλησίασε τό ἄρμα αὐτοῦ, ἐκατήχησε καί, ὅτε εὗρον ὕδωρ, ἐβάπτισεν αὐτόν». (Πράξ. 8, 38). Ἀκολουθῶς ἀπό τοῦ 306 μ.Χ, ἡ Γάζα καί τὰ περίχωρα αὐτῆς ἀπετέλεσαν τήν περιοχὴν τῆς ἱεραποστολικῆς, μοναχικῆς καί κοινωνικῆς δράσεως τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. Μεταξύ τῶν ἐτῶν 395 καί 421 μ.Χ. ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης ἐλθὼν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἅγιος Πορφύριος, χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος Γάζης, ἐγκατέστησε καί κατωχύρωσε, δι' ἀγώνων πολλῶν, τόν Χριστιανισμόν εἰς Γάζαν. Ἐπὶ τῶν θεμελίων τούτων ἀπὸ τοῦ 743 μ.Χ. ἐπὶ δεκαετίαν ὠκοδόμησε τό ποιμαντικόν αὐτοῦ ἔργον Κοσμάς Ἱεροσολυμίτης ὁ μελωδὸς ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ τῆς Γάζης.

Ἡ πόλις αὕτη μετὰ τοιαύτης ἐνδόξου χριστιανικῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας, ἐπιζήσασα τῶν πολιτικῶν κατακτήσεων καί μεταλλαγῶν τῆς ἱστορίας, φεῦ! μαστίζεται καί ἐρημώνεται σήμερον ὑπὸ πολεμικῶν ἐχθροπραξιῶν, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι, ἐρείπια οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, πολὺ δέ πλέον ἀπώλεια ζωῶν ἀθῶν ἀμάχων, γυναικῶν καί παιδίων, «ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμός», προκαλοῦν σπαραξικάρδιον ὁδύνην, μεταξύ δέ τούτων καί τὰ 18 θύματα ἐκ τῶν χρησιμοποιοῦντων εἰσέτι ὡς καταφύγιον τήν ἱεράν Μονὴν ἁγίου Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου.

Ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ζοφερῶν καὶ τραγικῶν γεγονότων τούτων καὶ ἐν πνεύματι συμμετοχῆς πρὸς τὸν χειμαζόμενον λαόν καὶ τὸ Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον ποίμνιον εἰς Γάζαν, τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἐν αὐτῷ γεραρά Ἀγιοταφίτικῃ Ἀδελφότης ἐφέτος δὲν ἐορτάζει πανηγυρικῶς, ἀλλὰ ποιεῖται μνεῖαν ἐκκλησιαστικῶς, διὰ Δοξολογίας εἰς τὸν Πανίερὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ γεγονότος τῆς πρὸ ἐτῶν δέκα καὶ ὀκτώ σύν Θεῷ ἐπαξίας καὶ εὐλογημένης ἐκλογῆς, ψήφοις κανονικαῖς καὶ ὁμοφώνοις τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐν συνεχείᾳ Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος, εἰς τὸν μαρτυρικόν καὶ ἔνδοξον θρόνον τῆς Μητροῦς τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν Σύναξιν συνεχίζοντες καὶ εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου, ἄξιον καὶ δίκαιον θεωροῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι τὴν τιμητικὴν ἀλλὰ καὶ πολυεύθυνον Πατριαρχικὴν Ποιμαντορίαν ταύτην ἀνέλαβεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μετὰ τοῦ βάρους ἐπὶ τῶν ὤμων Αὐτῆς τῶν παρανόμων συμφωνιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπεθήκευσαν ἀνυπολογίστου ὑλικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀξίας περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὰ ξενοδοχεῖα Imperial καὶ Petra τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ, διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὁποίων ἀνυποχώρητος ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀπεδύθη εἰς δικαστικούς καὶ ἄλλους ἀγῶνας ἀπαιτήσαντας τεράστια χρηματικὰ ποσά.

Ἐχουσα ὡς μίαν τῶν προτεραιοτήτων τοῦ ἔργου Αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν διατήρησιν τῆς περιουσίας ταύτης εἰς τὴν πλήρη ἰδιοκτησιακὴν διαχείρισιν τοῦ Πατριαρχείου, κυρίως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνέκαθεν ἀπροσκόπτου προσβάσεως τῶν χριστιανῶν ἡγετῶν καὶ προσκυνητῶν πρὸς τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, δὲν παρέλειψε τὴν μέριμναν τῆς εὐπρεπείας τοῦ Ναοῦ τούτου διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τὰ μετὰ τῶν Φραγκισκανῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων ἐπιτελούμενα συντηρητικὰ ἔργα τοῦ δαπέδου τῆς Ροτόντας καὶ τοῦ χώρου κάτωθι τοῦ Ἑπτακαμάρου καὶ νοτίως αὐτοῦ. Οὐχ ἦττον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εὐπρέπειαν καὶ λαμπρότητα τοῦ Καθολικοῦ τὰ μέγιστα συνετέλεσε ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἐπανεγκατάστασις τῶν παλαιῶν πολυλελαίων Ρωσικῆς κατασκευῆς δι' εἰδικῶν ἐκ Ρωσίας ἀφιχθέντων συντηρητῶν ἀλλὰ καὶ δωρητῶν τῇ κατευθύνσει καὶ συνεργασίᾳ τοῦ ἐκ Κύπρου συντηρητοῦ εἰκόνων καὶ χειρογράφων κ. Σταύρου Ἀνδρέου, συνεχίζοντος τὸ συντηρητικὸν αὐτοῦ ἔργον δι' ἐπεκτάσεως εἰς τὰ παλαίτυπα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῆς αἰθούσης κάτωθι τοῦ Πατριαρχείου καὶ εἰς τὰς εἰκόνας τῆς Πινακοθήκης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως αὐτῶν εἰς τὸ προετοιμαζόμενον μουσεῖον, στεγαθυσόμενον εἰς τὴν συντηρουμένην καὶ ἀνακαινιζομένην οἰκίαν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου.

Μνημονευτέον ὡσαύτως ὅτι ἔντονοι ὑπῆρξαν αἱ προσπάθειαι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τῆς συστρατεύσεως καὶ κινητοποιήσεως τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ἱεροσολύμων εἰς μίαν κοινὴν δυναμικὴν χριστιανικὴν μαρτυρίαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Πατριαρχείου πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν γενέτειραν αὐτῶν Ἀγίαν Γῆν ἐκ τῶν προσβολῶν καὶ ἐπιθέσεων, λεκτικῶν καὶ φυσικῶν, τῶν ριζοσπαστικῶν ἀκραίων Ἰουδαϊκῶν στοιχείων, μία τῶν ὁποίων τυγχάνει καὶ ἡ ἄχρι τοῦ νῦν συνεχιζομένη κατάληψις τοῦ προσκειμένου τῇ Σχολῇ καὶ τοῦ κοιμητηρίου τῆς Ἀγίας Σιών χώρου ἰδιοκτησίας τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς τοὺς ἀδιακόπως δὲ ἐπισκεπτομένους τὸ Πατριαρχεῖον Προξένους ἄλλων κρατῶν καὶ αὐτῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως μεγάλην κατεβάλατε προσπάθειαν εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν κατανόησιν καὶ θεώρησιν τοῦ παράγοντος τῶν θρησκειῶν, Ἰουδαϊκῆς, Χριστιανικῆς καὶ Μουσουλμανικῆς καὶ τῶν σεβασμάτων αὐτῶν, ὡς τῆς βάσεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ πολιτικοῦ Παλαιστινιακοῦ προβλήματος, οἴκοθεν διατηρουμένου

τοῦ καθεστῶτος τῆς Παλαιᾶς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Διά τῶν ἐνεργειῶν Ὑμῶν, Μακαριώτατε, προεβάλατε τό Πατριαρχεῖον εἰς τήν ἀρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν τοῦ ἀρχαιοτάτου χριστιανικοῦ καθιδρύματος μεγίστης θρησκευτικῆς, πολιτιστικῆς καί εἰρηνευτικῆς προσφορᾶς καί ἐμβελείας καί πέραν τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν. Τοῦτο συνάγεται ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Ὑμῶν, ἀρχομένου τοῦ παρελθόντος μηνός Σεπτεμβρίου, εἰς τήν διοργανωθεῖσαν τῇ συνεργασίᾳ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας Ἐκθεσιν, εἰς τό Οἰκουμενικόν Κέντρον τοῦ ΠΣΕ εἰς Γενεύην, εἰς τήν ὁποίαν ἐπαρουσιάσατε τήν πρό τινων ἐτῶν ἀνακαινισθεῖσαν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως τῆς Βηθλεέμ ὡς τήν καρδίαν καί τήν ἀσπίδα προστασίας τῆς ταυτότητος τοῦ χριστιανικοῦ καί ὅλου τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ. Ἐπίσης τοῦτο συνάγεται καί ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Ὑμῶν εἰς τήν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν εἰς Βρυξέλλας, κατά τήν ὁποίαν ἐπανελάβετε τήν ἀνάγκην προστασίας τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, οὐχ ἥττον καί διὰ τῆς συμμετοχῆς Ὑμῶν ὡς προσκεκλημένου τιμῆς εἰς τήν στέψιν τοῦ βασιλέως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου Καρόλου Γ΄ δι' ἐλαίου καθαγιασθέντος εἰς τόν Πανάγιον Τάφον. Ὡσαύτως συνάγεται καί ἐκ τῆς προσφάτου ἐπισκέψεως Ὑμῶν εἰς τόν Πάπαν Φραγκῖσκον εἰς Βατικανόν, ὅτε ἀπευθύνετε καί πάλιν ἑκκλησίᾳ διὰ τήν προστασίαν τῶν ἀπειλουμένων χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί ἐξεδηλώσατε τήν δέσμευσιν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου διὰ διαμεσολάβησιν πρὸς διάλογον, χάριν τῆς εἰρηνεύσεως μεταξύ Ρωσίας καί Οὐκρανίας καί πρὸς διάλογον χάριν τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐδραιώσεως τοῦ σχίσματος εἰς τήν διασαλευθεῖσαν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Εἰς τόν διάλογον δέ μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ἐπίσης ἐσυνέχισε νά συμμετέχῃ διὰ τήν κατά τό δυνατόν προσέγγισιν καί παρουσίας παρὰ τὰ ὑφισταμένας δογματικὰς διαφορὰς μιᾶς κοινῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας πρὸς τόν πάσχοντα κόσμον ἐκ ποικίλων δεινῶν καί ζητοῦντα παραμυθίαν. Ἀπόδειξις τούτου καί ἡ συμμετοχή τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τόν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα φιλοξενηθέντα διάλογον μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὁλοκληρώσαντα ἐσπευσμένως τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, λόγω τοῦ ἀρξαμένου εἰς Γάζαν πολέμου.

Οὐχ ἥκιστα μνημονευτέον ὅτι ἀπὸ τῆς ὡς μή ὤφελε ἐνάρξεως τοῦ καταστροφικοῦ πολέμου τούτου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰς συνεχεῖς προέβη διαβουλεύσεις μετὰ τῶν ἄλλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τὰς ἀπὸ κοινοῦ ἐκκλήσεις καταπαύσεως τοῦ πυρός καί διακηρύξεις καταδίκης τῶν ἐπιθέσεων, ἐξ ὧν πολυάριθμοι οἱ ἀθῶοι πληγέντες ὡς τὰ θύματα τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὁποίων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐτέλεσε μνημόσυνον εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί τὰ θύματα τοῦ εἰς Γάζαν νοσοκομείου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τὰ ἀξιοχρέως μνημονευόμενα σήμερον ἐνταῦθα, Μακαριώτατε, ἀποτελοῦν ἐρανίσματά τινα μόνον ἐκ τῆς πλουσίας Ποιμαντικῆς δραστηριότητος τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου τῇ ἐμπνευσμένῃ καθοδηγήσει καί συνετῇ κυβερνητικῇ διοικήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρὸς ἐνίσχυσιν καί ἐνθάρρυνσιν ἡμῶν τῶν Ἀγιοταφитῶν καί τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ, ἵνα συνεχίσωμεν ἠνωμένοι μεταξύ ἡμῶν καί μετ' Αὐτῆς τόν ἀγῶνα ἡμῶν διὰ τήν κατάκτησιν τοῦ βελτίονος καί τοῦ τελείου πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος καί τῆς Ἀγίας καί

Τερᾶς Συνόδου, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη πολλά ἐν ὑγιείᾳ ἀδιαπτῶτῳ καὶ εὐσταθείᾳ ἀδιασαλεύτῳ, ἵνα χαίρησθε καὶ ἀγαλλιᾶσθε βλέποντες τὴν Ἐκκλησίαν Σιών τῆς Ἀγίας, τὸν θρόνον τῆς ὁποίας ἐχαρίσατο Ὑμῖν ὁ θεός, πορευομένην ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν, ἀπὸ προόδου εἰς πρόοδον καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν. Γένοιτο».

Ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Δημήτριος Ἀγγελοσόπουλος ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Ἐχω τὴν ιδιαίτερη τιμὴ νὰ σας ἐκφράσω τὰ θερμότατα συγχαρητήρια τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς γιὰ τὴν 18^η ἐπέτειο τῆς ἐνθρονίσεώς Σας. Οἱ συνεργάτες μου καὶ ἐγὼ εἴμαστε εὐτυχεῖς νὰ τιμοῦμε τὴ λαμπρὴ αὐτὴ ἐπέτειο μαζί με τὸ Πατριαρχεῖο, τὴν Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα καὶ τὸ Ποίμνιό σας, ἐμφορούμενοι ἀπὸ βαθύτατο σεβασμὸ πρὸς τὴν Ὑμετέρα Μακαριότητα καὶ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὸν ἀγῶνα σας καὶ τὸ πολῦτιμο ἔργο πὺ ἐπιτελεῖτε, ἀπὸ τὴν αἴσια ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἀνῆλθατε στὸν σεπτὸ θρόνο τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Οὐδεὶς λησμονεῖ ὅτι ἀναλάβετε τὸ ἔργο αὐτὸ ὑπὸ συνθήκες οἱ ὁποῖες ἦταν ἀπὸ τὶς πλέον ἀπαιτητικὲς καὶ ἐπικίνδυνες στὴ σύγχρονη ἱστορία τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ὅμως ἡ Ἐκκλησία ἀνευρίσκει πάντοτε τὴν δύναμη καὶ τὴν σοφία νὰ ἀντιμετωπίσει καὶ τὶς σοβαρότερες κρίσεις. Στὴ μακρὰ καὶ ἐπίπονη διαδρομὴ ἐκτοτε, Εσεῖς καὶ ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα ἔχετε ἀνορθώσει καὶ ἐνισχύσει τὸ κύρος καὶ τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Πατριαρχείου, ἐπ' ὠφελείᾳ ὅχι μόνο τοῦ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ τοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ τῆς διαφύλαξης τῶν δικαίων τοῦ, τῆς προστασίας τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων στους Ἁγίους Τόπους καὶ τῆς ὑψίστης ἀποστολῆς τοῦ, τῆς θεματοφυλακῆς τῆς δισχιλιετοῦς παράδοσής τοῦ στὴν Ἀγία Γῆ.

Επιπλέον, ὑπὸ τὴν πεφωτισμένη ἡγεσία σας, τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων δὲν ἀποτελεῖ μόνο παράδειγμα διάπυρης προσήλωσης στὴν φυλακὴ τῆς παράδοσής τοῦ καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, ἀλλὰ καὶ ὁδηγὸ στὴν οδὸ τῆς μετριοπάθειας καὶ τοῦ διαλόγου. Σὲ καιροὺς διαρκῶν προκλήσεων, οξυμένης διεθνῶς ἀντιπαλότητας καὶ μισαλλοδοξίας, ἔχετε συμβάλει τὰ μέγιστα με τὴν καθοδήγησή σας, με ὑπομονὴ καὶ ἀδελφικὴ ἀγάπη, ὥστε νὰ στερεωθεῖ ἀξιοθαύμαστη ὁμόνοια καὶ συνεννόηση μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν στὴν Ἀγία Γῆ. Παράδειγμα παγκόσμιας ἐμβέλειας, ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητη συνθήκη γιὰ τὴν διάσωση τῆς χριστιανικῆς κληρονομιάς καὶ παρουσίας στους Ἁγίους Τόπους.

Οἱ προκλήσεις δὲν λείπουν καὶ σήμερα καὶ ἴσως δὲν θὰ λείψουν στὸ ορατὸ μέλλον. Τὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ Ἅγιοι Τόποι καὶ ἡ ευρύτερη περιοχὴ εὐρίσκονται καὶ πάλι στὸ ἐπίκεντρο βαθύτατης κρίσης, ἡ ὁποία ἔχει ἐξελιχθεῖ σὲ πολεμικὴ. Ἀπέναντι στὸν πόνο καὶ τὴν δυστυχία πὺ προκαλοῦν ἄλογες καὶ βίαιες πολιτικές, ἐθνικὲς καὶ θρησκευτικὲς ἐξάρσεις, τὸ Πατριαρχεῖο, ὑπὸ τὴν ἡγεσία σας, παρέχει πνευματικὴ παρηγοριά, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ ἐνεργὸ καὶ ἀταλάντευτο παράγοντα σταθερότητας καὶ καταλλαγῆς. Προπάντων ἀποτελεῖ σημεῖο ἀναφοράς γιὰ τὶς εὐγενεῖς ἠθικὲς καὶ πνευματικὲς ἀξίες, διατηρώντας ἀσβεστὴ τὴν ἐλπίδα πὺ τὸ δοκιμαζόμενο Ποίμνιό σας, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ταλανιζόμενη Ἀνθρωπότητα ἔχουν ἀνάγκη.

Όπως γνωρίζετε, εκλήθην να αναλάβω τα δικά μου καθήκοντα, μόλις τρεις εβδομάδες, πριν την έκρηξη της σημερινής κρίσης. Σας είμαι ειλικρινώς ευγνώμων για την αμέριστη συνεργασία, αλλά και την σοφή συμβουλή που γενναιόδωρα μου έχετε παράσχει, πολύτιμους αρωγούς στην δική μου αποστολή.

Μακαριώτατε,

Η Ελλάδα περιβάλλει με ειλικρινή και βαθύτατο σεβασμό Εσάς και την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, με πλήρη συναίσθηση της επίμοχθης αποστολής σας. Έχω την τιμή να ανανεώσω σήμερα εξ ονόματός της τις διαβεβαιώσεις της, ότι παραμένει προσηλωμένη στην βούλησή της να έρχεται αρωγός και συμπαραστάτης του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Για την Ελληνική Δημοκρατία, η προάσπιση των δικαίων και προνομίων του Πατριαρχείου στην Αγία Γη, η ενίσχυση της θεματοφυλακής της ορθόδοξης παράδοσης και η διαφύλαξη της χριστιανικής κληρονομιάς και παρουσίας αποτελούν επιταγή ύψιστης σημασίας. Η οποία αφορά το σύνολο του Ελληνισμού, εντός και εκτός των ελληνικών συνόρων, την ιστορική του διαδρομή και την πνευματική του ταυτότητα. Συνεπώς, και το μέλλον του.

Εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας και των μελών του Γενικού Προξενείου, Σας υποβάλλω τις θερμότερες ευχές μας για έτη πολλά και ευτυχή στον Ιεροσολυμιτικό Πατριαρχικό Θρόνο, υγεία και συνεχή επιτυχία στο υψηλό έργο σας» .

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου τῆς Ναζαρέτ, ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἀσμενέστατα προσήλθομεν σήμερον ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρέτ, πατρίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, καί πόλεως τῆς Κεχαριτωμένης Κόρης, τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἣτις ἐδέχθη τό κοσμοσωτήριον Εὐαγγέλιον τῆς συλλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παρά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ὅπως συνεορτάσωμεν καί συμπανηγυρίσωμεν σὺν πάσῃ τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Ἀδελφότητι καί παντὶ τῷ πληρώματι τοῦ ἡμετέρου Παλαιφάτου Πατριαρχείου, τὴν 18ην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας Πεπνυμένης καί Θεοφρουρήτου Μακαριότητος εἰς τόν περίλαμπρον Ἀποστολικόν Θρόνον τῆς Ἀγίας Σιών, τῆς Μητροῦ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμιμνησκόμεθα τὴν λαμπρὰν δεκαοκταετὴν Πατριαρχικὴν Ποιμαντορίαν τῆς Ὑμετέρας Γερασμιοτάτης Μακαριότητος, καθ' ἣν Αὕτη οὐκ «ἐδώκε ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς... καί τοῖς βλεφάροις... νυσταγμόν καί ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις» (πρβλ. Ψαλμ. ρλα΄,4) πρὸς διδαχὴν καί καταρτισμόν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου Αὐτῆς, πρὸς πρόοδον καί προκοπὴν τῆς ἡμετέρας Γεραρᾶς Ἀδελφότητος καί πρὸς διαρκὴ καί ἀμείλικτον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἡμετέρου παλαιφάτου Πατριαρχείου.

Μακαριώτατε, ὡς Ἀρχιερεὺς καί Ποιμὴν τῆς κατὰ Ναζαρέτ Ἐκκλησίας καί ὁμιλῶν ἐκ μέρους τῶν Ἀγίων Καθηγουμένων τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Γαλιλαίας, τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ναζαρέτ, τῶν Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῆς Ἐπαρχίας Γαλιλαίας καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, προάγομαι, ὅπως ἐκφράσω ἐκ μυχίων καρδίας εὐχαριστίας τῇ

Ἑμετέρᾳ Μακαριότητι, καθ' ὅτι Αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μετὰ θεόν καταφυγὴν ἡμῶν εἰς τὰ κατὰ καιροὺς ἀνακύπτοντα προβλήματα, εἰς τὰ ὅποια παρίσταται Αὕτη ὡς γνήσιος πατήρ νουθετῶν, καθοδηγῶν καὶ συνδράμων τόσον ἡμᾶς προσωπικῶς ὅσον καὶ ὁποιονδήποτε καταφεύγει εἰς τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα, ἰδίᾳ δέ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας «τὰς πονηράς», καθ' ἃς ἐνέσκηψεν αὐθις ἀκοή πολέμου εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν.

Ὅθεν, δεόμεθα τοῦ Τρισηλίου καὶ Τριφαοῦς Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως ἐνισχύῃ τὴν Ἑμετέραν Σοφωτάτην Κορυφὴν τῆς Ἀγίας Σιών, παρέχων Αὐτῇ ἔτη πλεῖστα, ὑγιεῖαν κατ' ἄμφω καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν καὶ τὴν θείαν παρηγορίαν, ἰδίᾳ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου, πρὸς συνέχισιν τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Πατριαρχικῆς οἰακοστροφίας Αὐτῆς, δι' ἧς Αὕτη ὁδηγεῖ τὴν ὁλκάδα τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς λιμένα εὐδίου, πρὸς οἰκοδομὴν πίστεως τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου ἡμῶν, πρὸς ἔπαινον τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας!

Ἐτη πολλά!!!»

Ἐπίσης ἀντιπρόσωποι ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ὡς ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Ἀρχιμανδρίτης π. Βασιανός καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτης π. Θεόφιλος, Ἀγιοταφῖται ἐκπρόσωποι τοῦ ποιμνίου, ὁ Ὑπεύθυνος τῶν Σχολείων τοῦ Πατριαρχείου κ. Ὅδε Καουάς, ἡ κ. Παναγιώτα Καφετζῆ ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἄλλοι. Τούτους πάντας ἠὺχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος εἰς τὴν Ἀντιπροσφώνησιν Αὐτοῦ ἔχουσιν ὡς ἔπεται:

«Χρηστός Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ» (Ψλμ. 144,9), ἀναφωνεῖ ὁ Ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοὶ ἅγιοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

«Αἶνεσιν Κυρίου, ὡς λέγει ὁ Θεῖος Δαβίδ, λαλήσει τό στόμα μου» (Ψλμ. 144,21) ἐπὶ τῇ σημερινῇ Δεκάτῃ Ὑγδῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ἑμετέρας Μετριότητος ἐν τῷ ἱστορικῷ καὶ Ἀποστολικῷ θρόνῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἱεράρχου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Καθὼς λέγει ὁ ἀπόστολος Λουκᾶς· «τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πρξ. 20,28). Αὐτό τοῦτο τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, κατέστησε τόν δίκαιον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον, ποιμένα καὶ «ἐπίσκοπον Θεοῦ» (Τιτ. 1,7) «τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τούτέστιν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος», (Ἑβρ. 8,2).

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τὴν ταπεινότητα ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τόν ἱερόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ὁ Χριστός εἶναι κεφαλὴ, καὶ Αὐτός ἐστὶν Σωτὴρ τοῦ σώματος αὐτῆς (πρβλ. Ἐφ. 5,23) κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον.

Διό καὶ ἡμεῖς εὐγνώμονες ὄντες τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Κυρίου, κατήλθομεν μετὰ τῶν

συννοδευόντων ἡμῖν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ», (Ψλμ. 135,4).

Ἐνωτιζόμενοι τά ρήματα τοῦ θεηγόρου Πέτρου: «ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποῖμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μή ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδέ αἰσχροκερδῶς, ἀλλά προθύμως, μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλά τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου», (Α' Πέτρ. 5,2-3), οὐκ ὠλιγώρησαμεν τῆς καθ' ἡμέραν μερίμνης τῶν Χριστιανῶν καί δὴ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῶν Ρωμαιορθοδόξων Κοινοτήτων, τῶν τελούντων ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καί ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, ποιούμενοι δεήσεις καί προσευχάς εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, οὓς ὁ Κύριος θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, (πρβλ. Α' Τιμ. 2,1-4).

Προσέτι δε οὐκ ἐδώκαμεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καί τοῖς βλεφάροις ἡμῶν (πρβλ. Ψλμ. 131,4) πρὸς διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀποτελούντων τά ὁρατά καί ἀψευδῆ μαρτύρια τῆς ἀγιογραφικῆς ἱστορίας γενικώτερον καί τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς εὐσεβείας (Α' Τιμ. 3,16) εἰδικώτερον, ἀλλὰ καί τῶν σεπτῶν τόπων τῆς λογικῆς λατρείας ὡς καί τῆς προασπίσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἥττον στοιχοῦντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου: «διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καί διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνύσω», (Ἠσ. 62,1), οὐκ ἐπαύσαμεν διαμαρτυρόμενοι καί καταγγέλλοντες πρὸς πᾶσαν πολιτικὴν καί διπλωματικὴν ἀρχήν, ἐπιτοπίως καί διεθνῶς τὴν ὑπαπειλουμένην ἀλλοίωσιν τοῦ ὑφισταμένου πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀφ' ἑνός, καί τοῦ ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν καί συναφῶν παραγόντων ἐπινοηθέντος χαρακτηρισμοῦ, ab-antiquo ἀνεγνωρισμένων ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν καί προσκυνηματικῶν γαιῶν, ὡς δημοσίων κήπων (National Parks), ἀφ' ἑτέρου. Σημειωθῆτω, ὅτι πρὸς τοῦτο ἔχομεν συνεργούς τοὺς Προκαθημένους καί τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ.

Ἐξ ἄλλου μετ' ἀγωνίας καί βαθείας θλίψεως παρακολουθοῦμεν τὰς ἀπεριγράπτους δραματικὰς ἐξελίξεις τῆς ἐνεστώσης πολεμικῆς συρράξεως εἰς τὴν Λωρίδα τῆς Γάζης, τὴν ἀπώλειαν δηλονότι ἀθῶν ἀνθρωπίνων ζωῶν ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας, ὡς καί τὴν ἐπισφαλῆ κατάστασιν τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου καταφυγόντων Γαζαίων πρὸς προστασίαν, καθὼς καί τῶν ἡμετέρων Ἀγιοταφίτῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιβεριάδος Ἀλεξίου, Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου καί τοῦ Ἱερομονάχου π. Σίλα, ἐφημερίου, τῶν διακονούντων μετ' αὐταπαρνήσεως τό ἐναπομεῖναν Χριστεπώνυνον ποῖμνιον ἡμῶν. «Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», (Ἰω. 10,11), λέγει Κύριος.

Ἡ Γεραρά Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, πιστοὶ ὄντες ἐν τῇ πνευματικῇ καί ἐκκλησιαστικῇ ἀποστολῇ ἡμῶν, τῇ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθείσῃ ἡμῖν, καί ἀκούοντες εἰς τὴν προτροπὴν τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου: «Ἀδελφοί σπουδάσατε, ἵνα διὰ καλῶν ἔργων βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καί ἐκλογὴν ποιεῖσθαι», (Β' Πέτρ. 1,10) οὐκ ἐπαύσαμεν «μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες, μηδενὶ κακόν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες» (πρβλ. Ρωμ. 12,17-18), ἀλλὰ ἔργον ποιούμενοι τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί

τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ. «Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» (Ρωμ. 14,17) κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Ἡ τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἀγομένη σήμερον δεκαοκταετῆς ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος, ἀφορᾷ κυρίως καὶ πρωτίστως εἰς τόν θεοσύστατον θεσμόν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τεθεμελιωθείσης Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Διό καὶ ἀπαγγέλλει πᾶσιν ἡμῖν ὅτι «καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» (Μτθ. 16,18) καὶ «ὅτι ὁ θεός ὄντως ἐν ἡμῖν ἐστι» (Α΄ Κορ. 14,25). Τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι ὁ σκοπός τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ οἰκοδομὴ καὶ ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. «Ἀδελφοί ... ἀνάγκη ἐσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει» (Ἰουδ. 1,3), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Ἰούδας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χριστιανοῦ ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν κόσμῳ, ὁ ὁποῖος «κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α΄ Ἰω. 5,19) καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς πίστεως ἡμῶν εἰς Χριστόν «ἐληλυθότα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ» (Ἰω. 18,37). Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἐκλήθημεν, ἵνα μαρτυρῶμεν καὶ ἡμεῖς. «Οὐ γάρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας» (Ρωμ. 8,15) καὶ «τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστός ἠλευθέρωσεν» (Γαλ. 5,1) κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ καταγγέλλει ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐκ τοῦ τόπου τοῦ «Μαρτυρίου» τοῦτέστιν τοῦ Γολγοθᾶ καθὼς καὶ τοῦ «Κενοῦ Μνημείου» τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἡμεῖς δέ διάδοχοι τυγχάνοντες τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ ὡς λέγει ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος, «φρουροὶ τῆς Ἐκκλησίας λελογισμένοι», οὐκ ὑπελείφθημεν μόνοι ἐν τῇ Πατριαρχικῇ, ἡγουμενικῇ καὶ ποιμεναρχικῇ διακονίᾳ Ἡμῶν, διότι ἔχομεν κοινωνούς καὶ συναντιλήπτορας τοὺς σεβαστοὺς καὶ ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ Ἡμῖν Ἀγιοταφίτας Πατέρας καὶ ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καὶ μοναχοὺς τοὺς διακρινομένους διὰ τὸ ἠθικόν καὶ θυσιαστικόν καὶ φιλάδελφον τῆς Ἐκκλησίας φρόνημα. «Πάντες ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν· καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τόν πλησίον, ἀλλ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι· ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῷ» παραγγέλλει ὁ ἱερομάρτυς Ἰγνάτιος Ἀντιχείας.

Εἰς τὴν τῆς πίστεως ἐνότητα καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἰδιαίτερως τὰς ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἡ θρονικὴ αὕτη ἐπέτειος τῆς Μετριότητος Ἡμῶν. «Ἡ δέ ἐνότης γίνεται δι' ἀγάπης καὶ ἀληθείας καὶ προαιρέσεως ἀγαθῆς», ἐπισημαίνει ὁ πολὺς Ὁριγένης. Τοιαύτην «ἀγαθὴν προαίρεσιν» ἐπέδειξε λίαν προσφάτως ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁμορος τῶν Ἀντιοχέων ἀγία Ἐκκλησία, ἀποκαθιστῶσα τὴν Εὐχαριστιακὴν μεθ' ἡμῶν Κοινωνίαν. Ἐστω ἡ ἀγαπητικὴ ἐν Χριστῷ πρᾶξις αὕτη πρὸς μίμησιν καὶ τῶν ἐν διχοστασίᾳ καὶ μερισμῷ τελούντων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Διό καὶ ἡμεῖς εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις, τοῦτέστιν τοῖς Χριστιανοῖς ὡς καὶ τοῖς ἱεροῖς τόποις τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τάξαντες ἑαυτοὺς «ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι» (Β΄ Κορ. 4,8) ἀδιαλείπτως εὐχαριστοῦμεν καὶ προσευχόμεθα τῷ θεῷ, ἵνα εἰρηνοποιήσῃ τὴν ἐκ τοῦ πυρός τῆς ἔχθρας δοκιμαζομένην περιοχὴν ἡμῶν, τηρήσῃ δέ, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Προκαθημένων τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν

ένότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἐφ. 4,3).

Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου, ἵνα κατευθύνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν «εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Θεσ. 3,5), διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως. Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐνισχύῃ καὶ διαφυλάττῃ πάντας ἡμᾶς ἐν παντί καὶ πάντοτε, ἐξόχως δέ κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας ἡμέρας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα, ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καὶ τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιεπισκοπάρχου, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν σεβαστῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον π. Βασιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ρωσοφώνου ἡμῶν ποιμνίου π. Νικόλαον Κουλίνσκυ, π. Ἀλέξανδρον Κουλίνσκυ, π. Ἀλέξανδρον τῆς Κοινότητος Μπέρ – Σέβα, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τὸν Πρεσβύτερον π. Σταῦρον Ἀράνκη ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπιρζέτ, τὸν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας εἰς τὸ Ἰσραήλ κ. Βικτόρῳφ, τὸν Πρέσβυν τῆς Γεωργίας εἰς τὸ Ἰσραήλ κ. Λάσα, τὸν κ. Ὅδε Καουὰς, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσασαν ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου».

Κατὰ τὴν μεσημβρίαν παρετέθη μοναστηριακὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπάρχου